

ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο "ΑΛΦΕΙΟΣ"

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 4 - 106 77 ΑΘΗΝΑ ★ ΧΡΟΝΟΣ 46ος - ΑΡ. Φ. 291 ★ ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2024

Το αεροδρόμιο Επιταλίου από το 2017 ανήκει στην Περιφερειακή Ενότητα Ηλείας και προορίζεται για πτήσεις Γενικής Αεροπορίας, Εκπαίδευσης και Αεροπορικό Τουρισμό. Το 2022 η Αεροθέσχη Πύργου (έτος ίδρυσης 1983) έχει αναλάβει υπεύθυνη λειτουργία του, μετά την υπογραφή μνημονίου συνεργασίας με την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας και την Πολεμική Αεροπορία. Μέχρι το 1992 λειτούργησε σαν Πολιτικό Αεροδρόμιο και στην συνέχεια μέχρι το 2010 χρησιμοποιήθηκε για πυροσβεστικά αεροπλάνα από την Π.Α. Το αεροδρόμιο Επιταλίου έχει συμπεριληφθεί στον κατάλογο του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) και στον κατάλογο LGEP των Ελληνικών Αεροδρομίων. Η επαναλειτουργία του αεροδρομίου με την σημερινή μορφή, οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην δραστήρια Αεροθέσχη Πύργου και ιδιαίτερα στο πρόεδρό της Θεόδωρο Γιαννακούλια, πιλότο και εκπαιδευτή πτήσεων. Το αεροδρόμιο Επιταλίου γειτνιάζει με την Αρχαία Ολυμπία, την Αρχαία Ήλιδα, τον Επικούριο Απόλλωνα και με πλήθος άλλες σημαντικές αρχαιότητες (σε αυτές συμπεριλαμβάνεται και το Αρχαίο Επιτάλιο) του Ν. Ηλείας, γεγονός που αναδεικνύει την τεράστια σημασία του στην πολιτισμική, τουριστική και οικονομική ανάπτυξη της περιοχής. Ήδη από το 2023 έχει επισκεφθεί το αεροδρόμιο μεγάλος αριθμός αεροσκαφών από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Στις 23 Ιουνίου ημέρα Κυριακή, στο Αεροδρόμιο Επιταλίου, διεξήχθη ο 2ος Πανελλήνιος Αγώνας του 2024 «Air Rally Flying» Γενικής Αεροπορίας. Το «Air Rally Flying» τελεί υπό την αιγίδα της Ελληνικής Αεροπορικής Ομοσπονδίας /Επιτροπή Γενικής Αεροπορίας (Ε.Γ.Α.) και ο αγώνας στο Αεροδρόμιο του Επιταλίου πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με την Αεροθέσχη Πύργου και την Περιφερειακή Ενότητα Νομού Ηλείας. Ήταν ο 2ος κατά σειρά αγώνας του Πανελληνίου Πρωταθλήματος «Air Rally Flying 2024», που είναι κριτήριο για την συγκρότηση Εθνικής Ομάδας, για την συμμετοχή της σε Διεθνείς Διοργανώσεις στην Ευρώπη, για τα έτη 2025 & 2026 για το αγώνισμα «Air Rally Flying».

Σημειώνεται πως ο Πανελλήνιος αυτός αγώνας, διοργανώ-

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΕΠΙΤΑΛΙΟΥ

θηκε για πρώτη φορά στην περιοχή μας και στην ευρύτερη περιοχή της Πελοποννήσου, ενώ συμμετείχαν αεροσκάφη από διάφορες Αεροθέσχες της Ελλάδας (iliaenimerosi). Ο αγώνας έγινε Κυριακή αντί Σαββάτου λόγω των πυρκαγιών που έλαβαν χώρα στην Ηλεία και στην Αχαΐα. Στον Πανελλήνιο αγώνα έλαβαν μέρος τα πιο κάτω εννέα πληρώματα:

- SX-ASG C172 80
 - 7. ΔΑΡΔΑΓΑΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ - ΜΑΝΙΑΤΑΚΟΣ ΜΙΧΑΗΛ Α/Λ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ, SX-ASV C172 80
 - 8. ΑΓΡΙΤΕΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ - ΣΑΒΒΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Α/Λ ΦΑΕΘΩΝ Ν-104Ρ C182 90
 - 9. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. - ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡ. Α/Λ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ, SX-ASV C172 80
- Ο αγώνας ξεκίνησε στις 9:30

της έχει ανάλογα βαθμούς ποιότητος. Στο τέλος του αγώνα προμετρώνται οι βαθμοί ποιότητος και βγαίνει η Τελική κατάταξη των πληρωμάτων (iliaenimerosi).

Τα αποτελέσματα του Αγώνα είναι τα παρακάτω με την σειρά κατάταξης:

- 1. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ Θ. - ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ. Α/Λ ΠΥΡΓΟΥ, SX-AER TB09 (πρώτευσαν)
- 2. ΑΓΡΙΤΕΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ - ΣΑΒΒΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Α/Λ ΦΑΕΘΩΝ Ν-104Ρ C182 90
- 3. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ - ΠΑΠΠΑΣ ΜΙΧΑΗΛ Α/Λ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ, SX-AEW C172 85

- 4. ΦΙΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ - SHLEIDER ELMAR Α/Λ ΠΡΕΒΕΖΑΣ, SX-UAU SVNH 70
 - 5. ΦΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΣΙΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α/Λ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ, SX-ASG C172 80
 - 6. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. - ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜ. Α/Λ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ SX-ASV C172 80
 - 7. ΔΑΡΔΑΓΑΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ - ΜΑΝΙΑΤΑΚΟΣ ΜΙΧΑΗΛ Α/Λ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ, SX-ASV C172 80
 - 8. RONZI LORENZO - RONZI MARIA Α/Λ ΕΡΜΗΣ SXASG C172 80
 - 9. ΑΝΔΡΩΝΗΣ ΧΑΡΑΛ. - ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΕΛΕΥΘ. ΝΕΑ Α/Λ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, SX-AVP C172 80
- Το Ευχαριστήριο της Αεροθέσξης Πύργου στους συμπαραστάτες-χορηγούς του Αγώνα: (Συνέχεια στη σελίδα 3)

Φωτογραφίες του αεροδρομίου Επιταλίου από την εκδήλωση. (Φωτ. του Παναγ. Φουδής).

- 1. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ Θ. - ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ. Α/Λ ΠΥΡΓΟΥ, SX-AER TB09 90
- 2. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ - ΠΑΠΠΑΣ ΜΙΧΑΗΛ Α/Λ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ, SX-AEW C172 85
- 3. ΑΝΔΡΩΝΗΣ ΧΑΡΑΛ. - ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΕΛΕΥΘ. ΝΕΑ Α/Λ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, SX-AVP C172 80
- 4. ΦΙΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ - SHLEIDER ELMAR Α/Λ ΠΡΕΒΕΖΑΣ, SX-UAU SVNH 70
- 5. RONZI LORENZO - RONZI EUGENIO Α/Λ ΕΡΜΗΣ, SXASG C172 80
- 6. ΦΟΥΝΤΟΥΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΣΙΜΟΣ ΔΗΜ. Α/Λ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ,

το πρωί και τελείωσε περίπου στη 1 το μεσημέρι. Περιλάμβανε, ναυτιλία - ταξίδι ακριβείας, σε διάφορα αξιοθέατα σημεία στην περιοχή μας, διάρκειας περίπου μιας ώρας, όπου τα πληρώματα καθόνταν να περάσουν από συγκεκριμένα σημεία με ακρίβεια δευτερολέπτων, όπου εκεί προμετρούνταν οι βαθμοί ποιότητος, ανάλογα με το πόσο ακριβής στο πέρασμα είναι ο διαγωνιζόμενος στα διάφορα σημεία στροφής και στην προσγείωση σε προκαθορισμένο σημείο στο διάδρομο, όπου και εκεί ανάλογα πριν ή μετά από τα σημεία προσγειώ-

ΤΡΥΓΟΣ

Με τον ερχομό του Σεπτεμβρίου του «Τρυγητή», αλλά συχνά και τέλη Αυγούστου αν το επέβαλε ο καιρός, ξεκινούσε η διαδικασία του τρύγου των οινοστάφυλων. Θέρος -τρύγος- πόλεμος έλεγαν οι παλιοί γεωργοί, υποδηλώνοντας έτσι τη μεγάλη κινητοποίηση και τον αγώνα ολοκλήρωσης της οικογένειας για την ολοκλήρωση αυτής της κρίσιμης αγροτικής εργασίας. Η μεγάλη γιορτή του τρύγου απαιτούσε προσεκτική χειρωνακτική εργασία από όλους του συμμετέχοντες. Οι νεότεροι και οι γυναίκες αναλάμβαναν το κόψιμο των σταφυλιών, που τα οποία τοποθετούσαν στα «τρυγοκόφιννα», ενώ οι πιο δυνατοί σήκωναν στην πλάτη τα κοφίνια και τα φόρτωναν στα γαϊδουράκια, παλαιότερα, ή στα αγροτικά αυτοκίνητα αργότερα. Στην συνέχεια μετέφεραν την βεντέμα (σοδειά) στο χώρο όπου βρισκόταν το πατητήρι για να πατηθεί. Ο μούστος καθώς έρεε από τα ανοίγματα στη βάση του πατητηριού, τον συγκέντρωναν και τον αποθήκευαν σε μεγάλα ξύλινα βαρέλια. Εκεί έμενε για περίπου τρεις μήνες, μέχρι να «ζυμωθεί» και να γίνει κρασί.

Τρύγος, που οι αρχαίοι πρόγονοί μας αφιέρωσαν στο Διόνυσο, το Θεό του κρασιού, τον φυτευτή του αμπελιού και της μέθης, στην αμπελοργική χώρα μας. Σ.Φ.

Αύγουστος του 1975, ο Φώτης Αδαμάκος με τον γιό του Κώστα και τον γαμπρό τους Σταύρο Κοκόγια, με εκδήλη ικανοποίηση για την σοδειά.

Σεπτέμβριος 1979, ο Χρήστος Μπεκνυράς και ο Παναγ. Τσουρμάνης με φίλο τους στο παραδοσιακό πατητήρι σταφυλιών.

Επισκεφθείτε την Ιστοσελίδα του Συλλόγου μας www.epitaliotes.gr

Δεκαετία του '30. Αλλοίμονο σ' όποιον έχει αδικηθεί απ' τη φύση ή από ένα τυχαίο περιστατικό. Του κόλλαγαν ένα παρανόμι, παρατσούκλι, και άντε να του το βγάλεις. Αλλοτριωνόταν η προσωπικότητα των Αγουλινιτσαίων, ξεχνιόταν το πραγματικό όνομα και υπερίσχυε αυτό του παραπιτλούχου, όπως Γκλαν - Γκλαν, Γιαγκούλας, Ψαρρής, Κουτσοπαδελάς, Χατζηανέστης, Θεουλάκης κ.ά.

Μεσημέρι στην αυλή του Λαμπρούλικου ο μπάρμπα Γιάννης έστειλε το μεγάλο του γιό να πάρει από τη μάνα του την θεία Βασιλική τη μπουκάλια, του 'δωσε ένα τάληρο να πάει να πάρει κρασί από μια ταβέρνα δίπλα στο μπα-

κάλικο του Μανωλόγιαννη.

Βρήκε την ταβέρνα πήρε το κρασί και γύριζε σπίτι. Άδεια η αγορά, κλειστά τα μαγαζιά, αλλά με μεγάλα γράμματα διάβαζε «ΚΟΥΡΕΙΟΝ» «ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ», «ΕΔΩΔΗΜΟΠΩΛΕΙΟΝ». Περπατούσε και διάβαζε στρίβοντας το κεφάλι του προς τα πίσω, μέχρι να διαβάσει και το τελευταίο γράμμα.

Ένας γάιδαρος φορτωμένος ξύλα ερχόταν από το Αγρίδι. Ο μικρός δεν τον είδε. Ο μπαρμπα-Νικόλας σταμάτησε

ΟΙ ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΑΙΟΙ Ο «ΘΕΟΥΛΑΚΗΣ»

Πήρε «μπλασταριά» τον πιτσιρίκο και πέφτοντας κάτω τού 'σπασε το μπουκάλι. Όλα έγιναν σκοτάδι. Όταν συνήλθε είχε χαθεί ο γάιδαρος κι' αυτός κρατούσε μόνο το λαιμό απ' το σπασμένο μπουκάλι. Κλαίγοντας, ματωμένος, επέστρεψε σπίτι. Δεν τις έφαγε. Τον ρώτησαν: «Ποιός σου 'σπασε το μπουκάλι παιδάκι μου;». Βρήκε τη δικαιολογία. Είχε ακούσει ότι ο Θεός είναι παντού, α-

στον Γερολύγκου να πάρει κρασί. Ο γάιδαρος γνώριζε το δρόμο και προχώρησε.

όρατος, και όταν συνήλθε από το πέσιμο δεν είδε κανέναν γύρω του. Απάντησε: «Ο Θεουλάκης, μανούλα μου».

Αυτό ήταν. Μαθεύτηκε το περιστατικό, συζητήθηκε στο καφενείο του Καλεπανάγου τι έγινε με τη μπουκάλια, ποιός τους την έσπασε κι' έτσι του κόλλησαν το παρατσούκλι: «Ο Θεουλάκης, μανούλα μου».

Μετά από 80 χρόνια τα πάντα έχουν αλλάξει. Οι άνθρωποι έχουν την ίδια μορφή, τα ίδια ελαττώματα, έθιμα, ψευτιές και συνήθειες. Δημιουργούν όμως άλλα βιώματα και άλλους «Θεουλάκηδες». Θεουλάκης ο υποφανόμενος. Χρήστος Πλέσσας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Ο Πάνος Μανιάτης του Ευγένη και η Σοφία Κουρταλή, τέλεσαν τον γάμο τους στην Χαλκίδα.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε βίον ευτυχή και ανθόσπαρτον.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Λεωνίδας Κων. Αντωνόπουλος και η Αθανασία Γιωργοσάκη Μπάρκα απέκτησαν αγοράκι.

Ευχόμαστε να τους ζήσει και καλή τύχη

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

– Ο Πολυχρόνης Γ. Πανταζόπουλος και η Αλεξία Μπαλάσκα βάπτισαν το κοριτσάκι τους στο Κατάκολο και του έδωσαν το όνομα "Ευγενία".

– Ο Γεώργιος Μπαλάσκα και η Χριστίνα Πασχαλίδου βάπτισαν το κοριτσάκι τους στα Δουνείκα και του έδωσαν το όνομα "Μαρία - Θεοδώρα".

– Ο Διονύσιος και η Χριστίνα - Βασιλεία Λυμπερόπουλου βάπτισαν το κοριτσάκι τους στον Αγ. Χαράλαμμο και του έδωσαν το όνομα "Ακριβή - Θεώνη".

– Ο Θεόδωρος και η Βασιλική Γεωργιάδη βάπτισαν το αγοράκι τους στον Αγ. Χαράλαμμο και του έδωσαν το όνομα "Χρήστος".

– Ο Αθανάσιος Καββαδάς και η Ελένη Μαστοροπούλου βάπτισαν το αγοράκι τους στον Αγ. Νικόλαο και του έδωσαν το όνομα "Δημήτριος".

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Παναγιώτης Διον. Αβράμης, ετών 1,5 πνίγηκε από εισρόφηση, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.

• Μαγδαληνή Χα Σταύρου Κόττα, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.

• Αναστασία Ευστ. Ζουμπάκη χα Δημοσθένη Λιώση πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.

• Πολυξένη Χα Διονυσίου Παπαδογιαννοπούλου, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.

• Στέλιος Κων. Γκούμας, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.

• Ιωάννα Κόλβερη, Πλωτάρχης ε.α., πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.

• Πολυξένη Αν. Ψηλογιαννοπούλου πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Επιτάλιο.

Στους οικείους θερμά συλλυπητήρια.
(Επιμέλεια: Σάκης Πανταζόπουλος)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται οι συμπατριώτες, όπου κι αν βρίσκονται, όταν αρραβωνιάζονται, παντρεύονται ή βαφτίζουν τα παιδιά τους, μαζί με τις άλλες προσκλήσεις σε στέλνουν και μια στα «Ε.Ν.», Πατησίων 4, Αθήνα, Τ.Κ. 10677 ή να επικοινωνούν με μέλη του Δ.Σ., έτσι ώστε να μπορούμε να ενημερώνουμε πληρέστερα την στήλη «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ».

«ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ΚΩΔ.: 3999

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»

Γραφεία: Πατησίων 4,
3ος όροφος - Αθήνα

Εκδότης: Σταύρος Φωτόπουλος
Γραφεία: Πατησίων 4, 3ος όρ. -
Αθήνα

Τηλ.: 210 65 29 984

Ταμίας: Βάσω Παυλοπούλου: ♦

Υπεύθυνος κατά νόμον:
Το Διοικ. Συμβούλιο

Τυπογραφείο: Μιχ. Ανδρικού

Τηλ.: 210 52 20 987

E-mail: mataf@otenet.gr

♦ Ετήσιες συνδρομές:

Ιδιώτες Ευρώ 5,

Δήμοι-Κοινότητες-Εταιρείες Ευρώ 5

Οι συνδρομές να κατατίθενται στον τραπεζικό λογαριασμό του Συλλόγου. (Όχι με ταχυδρομική επιταγή)

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΛΒΕΡΗ

Στις 31 Αυγούστου έφυγε από την ζωή, η συμπατριώτισσά μας Ιωάννα Κόλβερη του Νικ., Πλωτάρχης (ΥΝ) ε.α. Η Ιωάννα αποφοίτησε από την Σχολή Αξιωματικών Νοσηλευτικής (ΣΑΝ) της Αθήνας και στην συνέχεια υπηρέτησε σε διάφορες θέσεις και Υπηρεσίες στο Πολεμικό Ναυτικό. Επί πλέον ανέπτυξε ανιδιοτελώς σημαντική κοινωνική δραστηριότητα, με εθελοντική προσφορά σε κατασκηνώσεις της Ι.Μ. Ηλείας και Ωλένης κλπ. Αρθρογραφούσε σε έντυπα μέσα του Νομού μας με θέματα τοπικού και γενικού ενδιαφέροντος και ήταν ενεργό μέλος του Παραρτήματος Εσάν της Ηλείας.

Στους οικείους θερμά συλλυπητήρια
Σ.Φ.

ΔΩΡΕΑ

Ο Φωτόπουλος Φώτιος του Σταύρου, κατέθεσε στο Ταμείο μας το ποσό των 1.000 Ευρώ, στην μνήμη του Επιταλιώτη δασκαλου παιπού του Φωτόπουλου Φώτη, για τους σκοπούς του Συλλόγου.

Τον ευχαριστούμε θερμά.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ

Ευρώ

ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΦΩΤΙΟΣ.....	1.000
ΠΑΤΣΟΛΙΑΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ (Γερμανία) 50	
ΤΥΡΟΚΟΜΟΣ ΜΙΧΑΗΛ	100
ΜΠΕΚΥΡΑ ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤ.....	30
ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ.....	20
ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ.....	20
ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ ΕΦΗ.....	20
ΜΕΡΤΖΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20
ΜΠΕΚΥΡΑΣ ΣΑΚΗΣ	10
ΨΗΛΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΛ.....	20
ΡΟΥΣΣΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Ελβετία) 50	
ΚΑΡΤΑΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ	50
ΜΑΚΡΥΔΗΜΗΤΡΗΣ Ι. ΑΝΤΩΝΗΣ	50

Ευχαριστούμε όλους τους απανταχού συμπατριώτες για την οικονομική ενίσχυσή τους.

• Για τις συνδρομές σας στο χωριό μπορείτε να απευθύνεστε στον κ. Σάκη Ανδρ. Χίλιο.

• Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού τού Συλλόγου:

EUROBANK

Αριθμός Λογαριασμού:

0026.0281.76.0102098756

Αριθμός Λογαριασμού IBAN:

GR0202602810000760102098756

Η έκδοση της εφημερίδας μας στηρίζεται αποκλειστικά στην συνδρομή σας. Τραπεζικός λογαριασμός της Eurobank:

0026.0281.76.0102098756,

IBAN: GR02026028100007

60102098756.

ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Περιοχή: Ανεμοχώρι Ηλείας (Δήμος Βώλακος). Ακριβώς κάτω από τις γραμμές του τρένου, στη στροφή πριν την είσοδο στο χωριό.

Επιφάνεια: 1,2 στρέμματα (τα 648 τ.μ. εντός σχεδίου, τα υπόλοιπα υπόδιαδικασία ένταξης). Περρασμένο Κτηματολόγιο, ρεύμα, νερό (ΔΕΥΑΠ), περίφραξη, οπωροφόρα δέντρα. Δωμάτιο με μπάνιο (10 τμ) και στεγασμένη μεταλλική αποθήκη. 800 μ. από την παραλία Ανεμοχωρίου.

Τηλ. 6948 464038, 6976 320553.

ΤΟ ΜΑΖΕΜΑ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ

Κάθε δεύτερη χρονιά από του Αγίου Δημητρίου ως τα Χριστούγεννα, η κύρια απασχόληση των αγροτών του χωριού μας και όπου υπήρχαν λιόδεντρα, ήταν το μάζεμα της ελιάς. Είχαν προηγηθεί πολλές φροντίδες, το κλάδεμα, οι ψεκασμοί για διάφορες ασθένειες όπως δάκο, μαυρίλα, κυκλοκόνιο, αποψίλωση του εδάφους και το πότισμα. Ψεκάζαν επίσης και κατά την ανθοφορία και κατά την καρπόδεση. Απαιτούνταν πολύς κόπος και αρκετά έξοδα. Αν ο καιρός το επέτρεπε και ψιλόβρεχε χωρίς να έχουμε ξηρασίες και καύσωνες αλλά ούτε παγωνιές, ελπίζαμε σε καλή σοδειά.

Εργατικό προσωπικό αποτελούσαν κυρίως τα μέλη της ευρύτερης οικογένειας, ο κλαδευτής, οι τιναχτάδες, οι

θα χρειαζόταν για τις μεταφορές ελαίων και λαδιών με καλοθεμένους ασκούς από δέρματα ζώων, κατσικιών κυρίως, ζάρες δηλαδή πυθάρια διαφόρων μεγεθών για την αποθήκευση του εκθλιπτικού δικαιώματος. Για τα απόβλητα δε φρόντιζε κανένας, το λιόζουμο έτρεχε παντού στο χωριό και θα κατέληγε στη λίμνη.

Αυτές τις μέρες όλοι στα καφενεία γίνονταν πρακτικοί μετεωρολόγοι. Είχαν περάσει τα πρωτοβρόχια και ο χειμώνας δεν είχε μπει ακόμη. Ξυπνούσαν νωρίς τα πρωινά και μελετούσαν τα σημάδια του ουρανού, των αστεριών... Δηλώσεις σοφές όπως «είδα σύννεφα στη μπούκα», «ο ορίζοντας στον Άι Γιώργη είχε λευκά συννεφάκια», «η ρεματιά του Τσελάμπρου είχε κατεβασιά με νερό και αέρα», «η Αγία Κατερίνα έρχεται με τον Άι Νικόλα και φέρνουν νεροποντές», «έδιναν και έπαιρναν! Τελικά όλα γίνονταν στην ώρα τους με μεράκι, τόλμη, τραγούδια και πολύ κόπο. Πότε με κρύα πότε με βροχές, σπάνια με ζέση. Έφθανε το ευλογημένο ελαιόλαδο στα σπίατα μας και

«Το λιωμαζώμα» - Έργο του Θεοφίλου Χατζημιχαήλ (1873-1934). Ζωγράφισε με αμοιβή το φαγητό του. Βρίσκεται στον τοίχο του καφενείου της Πλατείας στη Μακρινίτσα Πηλίου.
(φωτογραφία από το διαδίκτυο)

μας έθρεφε για ένα ή και δύο χρόνια. Ιδιαιτερότητες του χωριού μας: **Κλαδοκάθαρο:** Κατά τη συλλογή των ελαίων κατατομούσαν την κόμη της ελιάς και απογύμνωναν τα δέντρα φυσικά. Καρποφορούσαν κάθε δεύτερη χρονιά. (= παραενιαυτοφορούσαν). **Διαχρονικότητα:** Χάθηκαν πολλές καλλιέργειες από τα κτήματά μας (σταφίδες, δημητριακά, κηπευτικά, εσπεριδοειδή). Η ελιά ευτυχώς παραμένει και στους λόφους και στους κάμπους και μες στο χωριό μαζί με τα αμπέλια. **Ποτίσματα:** Μια νέα, σωστή μέθοδος που αν συνδυαστεί με την παύση του κλαδοκάθαρου θα δώσει ετήσια σοδειά έστω και ψηλά, χαμηλά στα μισά, καιρού επιτρέποντος.

Καλή σοδειά, καλοφάγωτο! Φάτε λάδι, μόνο ελαιόλαδο τυποποιημένο από τον παραγωγό, όχι χύμα!

Κώστας Μαστορόπουλος

Κώστας Μαστορόπουλος

Κώστας Μαστορόπουλος

Κώστας Μαστορόπουλος

Κώστας Μαστορόπουλος

Κώστας Μαστορόπουλος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ του 1966

Αναμφίβολα, η εργασία του αγρότη είναι ιδιαίτερα επίπονη και σκληρή. Καλλιέργειες όπου δίνεται για μήνες μάχη με την γη, κόντρα στις οποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες, με αβέβαιη πάντα ποσότητα και ποιότητα σοδειάς, καθώς και τιμή διάθεσης. Τον Μάρτιο του 1966 σοβαρή κακοκαιρία έπληξε τους τοματοπαραγωγούς της περιοχής Επιταλίου. Ο τότε πρόεδρος της Κοινότητας Επιταλίου, Γεώργιος Ηλιόπουλος, απέστειλε στις 15/3/1966 το πιο κάτω τηλεγράφημα στον Πρόεδρο της Κυβέρνησης, στον υπουργό Γεωργίας και στην Αγροτική Τράπεζα, που πρωτοκολλήθηκε στις 17/3: «Τοματοφυτεία περιφέρειας Κοινότητάς μας, υπέστησαν σοβαρωτάτας ζημίας συνεπεία σφοδράς θεομηνίας. Παρακαλούμεν ληφθώσι ενδεικνυόμενα μέτρα υπέρ παραγωγών διατελούντων εν απογνώσει».

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.				
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ				
Ενδεικτική Λήψη	Αριθμός Λήξης	Κατηγορία	Όρα	Ενδεικτική Μεταβίβαση
014	00281760102098756	35	15	1615
ΕΠΙΤΑΛΙΟΥ ΗΛ 57				
Μ3 ΣΧΑΦΗ ΑΡ 292 ΠΡΟΣΦΟΡΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ				
ΑΚΟΤΕ/ΤΑΟΥ Γ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΗΝΑΕ				
ΤΟΜΑΤΟΦΥΤΕΙΑ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ	ΜΑΣ	ΥΠΕΡΘΕΛΕΣ
ΖΗΜΙΑ	ΕΥΘΕΛΕΣ	ΕΘΕΛΕΣ	ΕΤΟΠ	ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ
ΔΗΘΟΣΙ	ΕΣ ΔΕΙ ΕΝ ΥΜΕΝΑ	ΜΕΤΡΑ	ΥΠΕΡ	ΠΑΡΑΓΟΓΩΝ
ΕΝ	ΑΠΟΓΝΩΣΗ	ΠΡΟΣΦΟΡΟΣ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ	ΕΠΙΤΑΛΙΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ				
3155 19/3/66				
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ				

Επίσης στο ίδιο πνεύμα ο πρόεδρος του Γεωργικού Συνεταιρισμού Επιταλίου, Αναστάσιος Μπάρκας, απέστειλε ανάλογο τηλεγράφημα στον Πρόεδρο της Κυβέρνησης, στον υπουργό Γεωργίας, στην Αγροτική Τράπεζα και στους βουλευτές Ηλείας, Γ. Στεφανόπουλο, Χρ. Πιπιλή, Αθ. Κανελλόπουλο και Ν. Αυγερινό: «Ντοματοφυτεία περιφέρειας Επιταλίου κατεστράφη λόγω μεγάλης θεομηνίας. Διαταχθώσι αρμόδιοι υπηρεσίες προς εξακρίβωσιν ζημιών. Παραγωγοί ευρίσκονται εν απογνώσει».

Δεν είναι γνωστό αν υπήρξε κρατική ανταπόκριση / αποζημίωση και πόση στους πληγέντες γεωργούς του Επιταλίου. [Πηγή: Europeana]

Σ.Φ.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΓΩΝΙΑ

Τάκη Σινόπουλου, «Ο καιόμενος»

Κοιτάχτε μπήκε στη φωτιά! είπε ένας απ' το πλήθος. Γυρίσαμε τα μάτια γρήγορα. Ήταν στ' αλήθεια αυτός που απόστρεψε το πρόσωπο όταν του μιλήσαμε. Και τώρα καίγεται. Μα δε φωνάζει βοήθεια.

Διστάζω. Λέω να πάω εκεί. Να τον αγγίξω με το χέρι μου. Είμαι από τη φύση μου φτιαγμένος να παραξενεύομαι.

Ποιος είναι τούτος που αναλίσκεται περήφανος; Το σώμα του το ανθρώπινο δεν τον πονά;

Η χώρα εδώ είναι σκοτεινή. Και δύσκολη. Φοβάμαι. Ξένη φωτιά μην την ανακατεύεις μου είπαν.

Όμως εκείνος καίγονταν μονάχος. Καταμόναχος. Κι όσο αφανίζονταν τόσο άστραφτε το πρόσωπο.

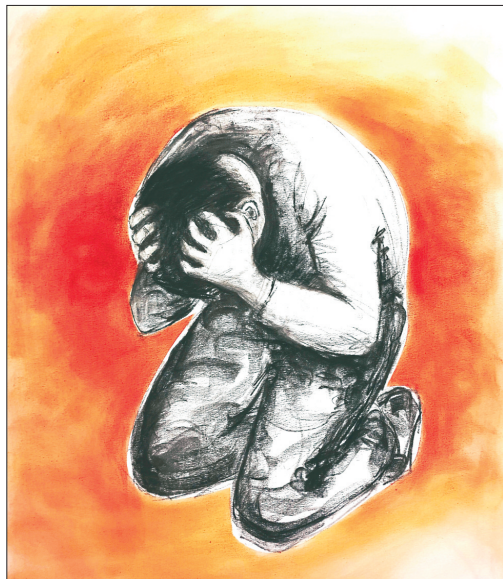
Γινόταν ήλιος.

Στην εποχή μας όπως και σε περασμένες εποχές άλλοι είναι μέσα στη φωτιά κι άλλοι χειροκροτούνε.

Ο Ποιητής μοιράζεται στα δυο.

[Το ποίημα εντάσσεται στη συλλογή «Μεταίχμιο Β'» η οποία εκδόθηκε στα 1957. Αναφέρεται στην αυτοπυρπόληση, την έσοχτη μορφή προσωπικής διαμαρτυρίας των διάφορων απειλοποιημένων ιδεολόγων. Ο ποιητής επιλέγει να φωτίσει όσα τον ευαισθητοποιούν και κινητοποιούν τη συνείδησή του].

Ο Τάκης Σινόπουλος (1917-1981) γεννήθηκε στην Αγουλινίτσα Ηλείας στις 17 του Μάρτη 1917, πρωτότοκος γιος του φιλόλογου Γιώργου Σινόπουλου και της

Γεωργία Διονυσίου: «Ο καιόμενος» (από την έκθεση ζωγραφικής του Συλλόγου Επί της Αἰῶς, κτίριο Μαστροβασιλόπουλου, 2024)

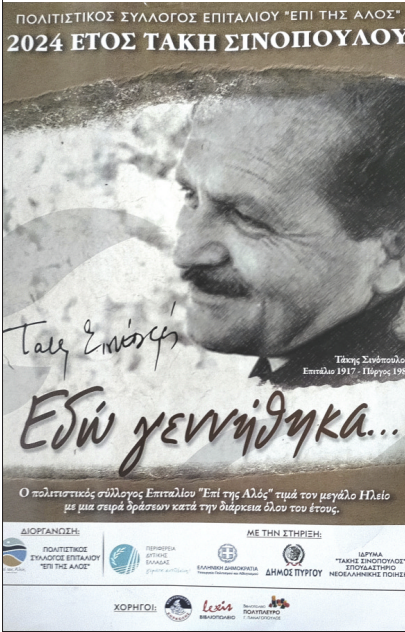
Ρούσας – Βενέτας, το γένος Αργυροπούλου. Το 1920 η οικογένεια Σινόπουλου εγκαταστάθηκε στον Πύργο Ηλείας. Εκεί πέρασε τα μαθητικά του χρόνια και το 1934 έφυγε για την Αθήνα για να σπουδάσει ιατρική. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του δημοσίευσε ποιήματα, πεζά, κριτικά σημειώματα και μεταφράσεις σε λογοτεχνικά περιοδικά της Αθήνας και της επαρχίας. Το 1941 επιστρατεύτηκε ως λοχίας υγειονομικού. Κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής πήρε μέρος σε ερασιτεχνικές θεατρικές παραστάσεις, συνέχισε να γράφει και να δημοσιεύει μεταφράσεις και ποιήματα, φυλακίστηκε από τους Ιταλούς ως αντιστασιακό (1942) και πήρε το πτυχίο του από την Ιατρική Σχολή (1944). Στον Εμφύλιο πήρε μέρος ως γιατρός του πεζικού και παρέμεινε για δυο χρόνια (1946-1947) με το τάγμα του σε ένα χωριό έξω από την Καλαμπάκα. Στην Αθήνα επέστρεψε το 1948 και από το 1949 άσκησε για πολλά χρόνια το ιατρικό επάγγελμα. Την πρώτη του εμφάνιση στον χώρο της λογοτεχνίας πραγματοποίησε το 1934 με τη δημοσίευση του ποιήματος «Προδοσία» και του διηγήματος «Η εκδίκηση ενός ταπεινού» στην εφημερίδα του Πύργου «Νέα Ημέρα» με το ψευδώνυμο Αργυρός Ρουμπάνης, ενώ η πρώτη του ποιητική συλλογή είχε τίτλο «Μεταίχμιο» και εκδόθηκε το 1951. Πέθανε στον Πύργο Ηλείας στις 25 του Απριλίου 1981.

Ο Τάκης Σινόπουλος θεωρείται ο πιο σημαντικός ποιητής της πρώτης μεταπολεμικής γενιάς. Με επίπονο αγώνα διαμόρφωσε την ποιητική του μυθολογία σε δεκατρείς ποιητικές συλλογές και ένα αφήγημα σε μορφή ποιητικής αυτοβιογραφίας (Νυχτολόγιο). Ιδιαίτερα στενή υπήρξε η σχέση του με τον Σεφέρη, που εκτείνεται σε πολλά επίπεδα, από το ύφος, το ρυθμό του λόγου ως τα κοινά μυθικά θέματα. (Από το διαδίκτυο).

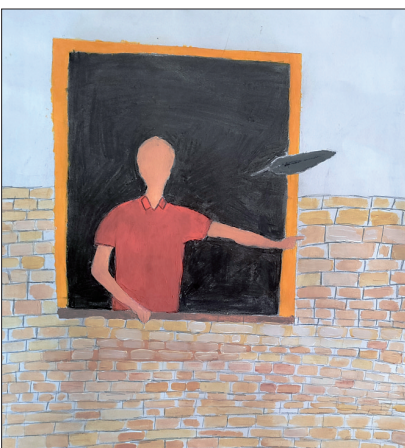
Σ.Φ.

• Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις του συντάκτη του κειμένου και όχι υποχρεωτικά του Συλλόγου.

2024 - ΕΤΟΣ ΤΑΚΗ ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Επί της Αἰῶς» σε συνεργασία με τον Δήμο Πύργου, την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας και το Ίδρυμα Τάκη Σινόπουλου, διοργανώνει ως γνωστό φέτος το έτος «ΤΑΚΗ ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ 2024» με διάφορες εκδηλώσεις. Μία από τις εκδηλώσεις, ο παιδικός διαγωνισμός λογοτεχνίας-ζωγραφικής για παιδιά δημοτικού, γυμνασίου, αἰθῶν και μεγάλων, από το Επιτάλιο και την ευρύτερη περιοχή, με τίτλο «Ας αφήσουμε τα λόγια», πραγματοποιήθηκε το δίμηνο Απριλίου-Μαΐου. Όλα τα έργα εκτίθενται στο κτίριο Μαστροβασιλόπουλου, έχουν εμπνευστεί (ήταν και βασικός όρος του διαγωνισμού) από την ποίηση του Τάκη Σινόπουλου. Ελάχιστο τυχαίο δείγμα της ζωγραφικής των μαθητών και εικαστικών παρατίθεται στην συνέχεια.

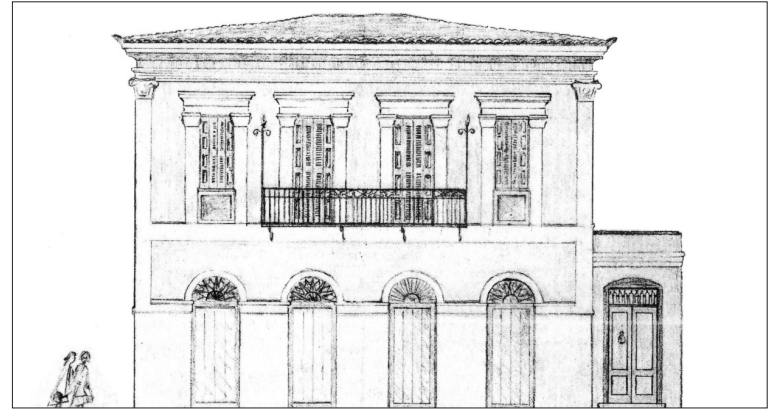

Τα έργα, θα κριθούν προσεχώς από αρμόδια Επιτροπή προκειμένου να ακολουθήσει βράβευση σε ειδική τελετή αρχές Σεπτεμβρίου.

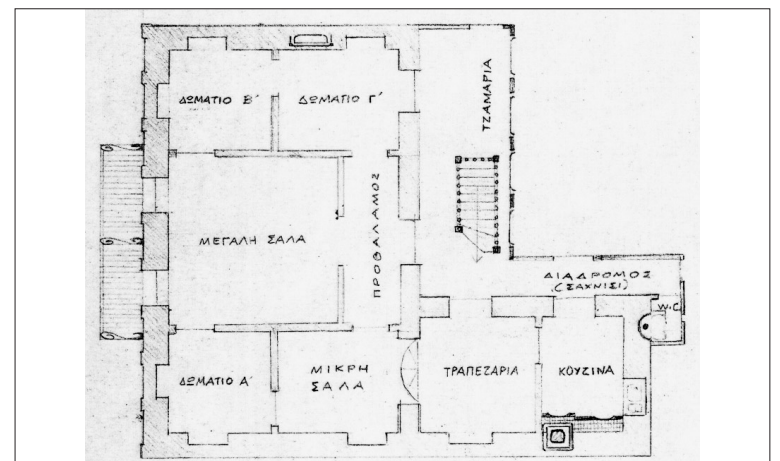
Σ.Φ.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ Ο ΤΑΚΗΣ ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

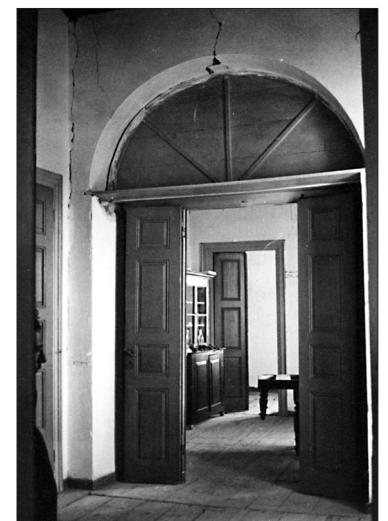
Το νεοκλασικό σπίτι της οικογένειας Παπανικολόπουλου στο Επιτάλιο, είχε πρόσωπο στην πλατεία του Αγ. Χαράλαμπος και αποτελείτο από Ισόγειο όροφο (καταστήματα), Ημιόροφο και Α' όροφο (κατοικία). Το σημαντικού όγκου κτίριο κτίστηκε σε μεσαίο οικόπεδο, πιθανότατα στα τέλη του 19ου αιώνα από τον Λεωνίδα Κόκκινο. Στο κτίριο γεννήθηκε το 1917 ο Τάκης Σινόπουλος, όταν ο πατέρας του Γιώργος Σινόπουλος διορίστηκε τον Οκτώβριο του 1914 Σχολάρχης στο Σχολαρχείο Αγουλινίτσας. Στο ίδιο σπίτι γεννήθηκε 16 χρόνια αργότερα μετά τον Τάκη και ο σημαντικός Επιταλιώτης συγγραφέας και λογοτέχνης Τζίμης Παπανικολόπουλος.

Πρόσοψη.

Α' Όροφος.

Πρόσοψη και εσωτερικό του κτιρίου.

[Τα σχέδια σε κλ. 1:50 και οι φωτογραφίες, είναι έργο του πολιτάλαντου Τζίμη Παπανικολόπουλου, που μου εμπιστεύτηκε προς φύλαξη πριν λίγα χρόνια]. Σ.Φ.

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΕΠΙΤΑΛΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αεροδέσσης Πύργου, ευχαριστεί τον Δήμο ΠΥΡΓΟΥ και προσωπικά, τον Δήμαρχο Στάθη Καννή, για την παραχώρηση προς την Αεροδέσχη Πύργου, δυο λυόμενων αιθουσών προκειμένου να τοποθετηθούν στο αεροδρόμιο Επιταλίου, για να γίνουν γραφεία όπου θα εξυπηρετήσουν τις ανάγκες διεξαγωγής του Πανελληνίου Αγώνα Γενικής Αεροπορίας, όπου θα γίνει στις 22 και 23 Ιουνίου 2024 στο αεροδρόμιο Επιταλίου. Επίσης ευχαριστεί τον Αντιδήμαρχο Πολιτικής Προστασίας του Δήμου, Λάκη Αθανασόπουλο, για τον καθαρισμό του χώρου, δίπλα στον διαδρόμο και της πίστας των αεροσκαφών. Επίσης θέλει να ευχαριστήσει τις επιχειρήσεις Βασίλειος και Χαράλαμπος Καράμπελας, την ε-

πιχείρηση Αφοί Μαχαίρα ΑΕ και την επιχείρηση Παναγιώτη και Θεόδωρου Ρήγα, για την διάθεση των μέσων τους, για την μεταφορά των αιθουσών και την τοποθέτηση στο αεροδρόμιο Επιταλίου. (iljaweb)
Συγχαρητήρια στην Αεροδέσχη Πύργου για την σημαντική της εκδήλωση και ευχόμαστε καλή συνέχεια στο έργο της. Άλλωστε σύμφωνα με πληροφορίες υπάρχουν σημαντικά αισιόδοξα μηνύματα για το μέλλον του αεροδρομίου Επιταλίου. Ήδη, αεροπορική εταιρεία έχει έρθει σε επαφή με την Περιφέρεια για την χρήση του αεροδρομίου. Επίσης η σχολή «Κρητικός Αετός», επαγγελματιών πιλότων με έδρα το Ηράκλειο, ενδιαφέρεται να μετακομίσει στο αεροδρόμιο μας. Όλα αυτά όμως θα κριθούν στο προσεχές διάστημα. Σ.Φ.

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος ο εορτασμός της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, ξεκίνησε με τον Εσπερινό της 5ης Αυγούστου στο γραφικό εκκλησάκι της παραλίας την "Αγ. Σωτήρα". Παρά τον παρατεταμένο καύσωνα του δύσκολου φετινού καλοκαιριού, μεγάλη ήταν η προσέλευση των συμπατριωτών που προσκύνησαν την εικόνα της Παναγίας ανάβοντας το κερί τους. Η φετινή ιδιαιτερότητα του εορτασμού, ήταν η παρουσία στον Εσπερινό μεγάλου αριθμού ιερέων (επτά συνολικά) παλιών και νέων, τρεις από τους οποίους εκπαιδεύει τους τελευταίους μήνες ο σεβάσμιος, έμπειρος, ικανότατος ιερέας του Αγ. Νικολάου, ο αγαπητός παπά Γιώργης.

Από την περιφορά της εικόνας της Παναγίας, οι επτά ιερείς.

Ο «Σύλλογος των Επιταλιωτών της Αθήνας ΑΛΦΕΙΟΣ», που γιορτάζει στις 6 Αυγούστου, ήταν παρών με αρκετά μέλη του Δ.Σ., συμμετέχοντας με πέντε άρτους από το μοναδικό πλέον αρτοποιείο του χωριού μας.

Σ.Φ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΤΑΛΙΟ

Φθάσαμε αισίως στον Σεπτέμβρη και αρχίσαμε να καταλαβαίνουμε πως και τούτο το καλοκαίρι τελειώνει, ένα καλοκαίρι με πολλά πανηγύρια, εκδηλώσεις, φωτιές, καύσωνες, ανομβρίες, αλλά και καλές θάλασσες. Άλλο ένα καλοκαίρι λοιπόν στην πλάτη μας. Αρκετοί ήταν και φέτος οι επισκέπτες και οι φιλοξενοούμενοι. Η παραλία μας ανταποκρίθηκε, αν και όχι με πολλή διάθεση το μαγαζί-περίπτερο.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον ναυαγοσώστη μας το Βασίλη, πάντα ευγενικός και πρόθυμος να προσφέρει.

Τιμήσαμε τη μνήμη της Αγίας παρασκευής και του Αγίου Πατελεήμονα στα γνωστά εξωκλήσια, και της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στην παραλία με πολλές αρτοκλασίες, όχι όμως τον Άγιο Διονύσιο. Τελέστη και εσπερινός στον Άγιο Φανούριο, με τις γνωστές φανουρόπιτες.

Στο πανηγύρι, όπως πάντα, γουρνοπούλες και μπύρες, και ο κόσμος κάπως παραπάνω φέτος, γιατί ήταν Σαββατοκύριακο. Δυστυχώς όμως η δυνατή βροχή εκείνη την ημέρα διέλυσε το πανηγύρι και όλες τις προγραμματισμένες εκδηλώσεις.

Οι συμπατριώτες μας ελαιοπαραγωγοί, με μανιάνι πόνιζαν όλο το καλοκαίρι τις ελιές τους γιατί λόγω ανομβρίας, υπήρξε πρόβλημα. Να δούμε στην παραγωγή τι θα γίνει από εργατικά χέρια-μεροκάματα, αλλά και την τιμή του λαδιού.

Οι αμπελουργοί τρύγησαν και φέτος με επιτυχία και είναι αισιόδοξοι για μια καλή χρονιά.

Ωραία γειτονιά έχει δημιουργηθεί στο Γυμνάσιο του χωριού. Απέναντι, η παιδική χαρά πάντα περιποιημένη, γεμάτη παιδιά κάθε απόγευμα μέχρι αργά. Επίσης και το υπαίθριο γυμναστήριο στο χώρο του ΑΣΟ, συγκεντρώνει κι αυτό κόσμο. Επίσης, κάθε βράδυ με προβολείς το γηπεδάκι μπάσκετ στην παραλία συγκεντρώνει κι αυτό μικρούς και μεγάλους, μιας και η πλατεία έχει απαγορευτικό για τα παιδιά από τους γύρω επαγγελματίες. Όσο για τον κόσμο στην αγορά, με το σταγονόμετρο.

Ωραία και η Λευκή Νύχτα στον Πύργο στις 17 Αυγούστου, με την συμπατριωτισιά μας Έλλη Κοκκίνου να τραγουδάει και να διασκεδάει τον κόσμο. Πέρασε για λίγο και από το χωριό, αλλά δεν έγινε αντιληπτή. Πάντως, έκανε εκτενή αναφορά από το μικρόφωνο στην καταγωγή της από την Αγουλινίτσα, και στον παππού της Διευθυντή και εκδότη της «Καθημερινής», Κων/νο Κόκκινο.

ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Μεσάλα: Τραπεζομάντηλο, Χουρχούρα: Σαύρα, Σκουτί: Ρούχο, Ανάκαρο: Δύναμη, Σκορκοφίγκι: Γαλακτοκομικό κατασκεύασμα, από το πρώτο γάλα της προβατίνας, Συμπράγκαλα, μόμιλα: Διάφορα φιλοπράγματα, Ξαπόστο: Επίτηδες, Με το παίρι μου: Με το θέλω μου, Ανατσουτσούρωμα: Ανάκτηση δυνάμεων, Σκινόβαθια: Ακροβατικά, Αγκρουμάζομα: Κρυφακούω, Σκαπέτης: Απομακρύνθηκε, Χοντρομενούδελο: Μενουδέλι, χοντρός φιδές, Τσεμπέρα: Μαντήλι γεροντίστικο, για γριές, Σκουντούφλα: Γκριμάτσα προσώπου, Ρούτζα: Άλλη γκριμάτσα, Ανασκουμπώνομαι: Σηκώνω τα μανίκια, Καφάσι: Τελάρο, Μπίτι: Καθόλου, Χάφτω: Τρώω λαίμαργα.

Σ.Χ.

ΟΙ ΔΥΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗ ΣΤΡΟΦΥΛΙΑ

«Πέρα, μακριά κατά το νότο, έστεκε 'κει αλαργινή, η απάτητη του Θρύου κόρη, η παρθένα η Στροφυλιά».

Από τους 28 στίχους του ποιήματος «ΣΤΗ ΣΤΡΟΦΥΛΙΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ» (1958) του δικού μας, Κώστα Επιταλιώτη, διάβηξα αυτούς τους δύο για να περιγράψω τη Στροφυλιά μας. Τον ευχαριστώ για την άδεια που μου έδωσε. (25-5-24).

Η Στροφυλιά είναι μια στενή αμμόδης λωρίδα, πλάτους μισού έως ενός χιλιομέτρου η οποία ξεκινά από τις εκβολές του Αλφειού ποταμού, και οριοθετείται από τη θάλασσα (Κυπαρισσιακός κόλπος) και τη λίμνη της Αγουλινίτσας προς βορρά. Αν την περπατήσουμε προς τον Καϊάφα, θα διαπιστώσουμε ότι μέχρι τη μπούκα είναι άδενδρη, μετά αρχίζει η βλάστηση με χαμόδεντρα και αρμυρίκια, στη συνέχεια με πυκνή κάλυψη από πεύκα και κουκουναριές. Διακόπτεται από το ρηχό αυλάκι της λίμνης του Καϊάφα και συνεχίζει πάλι, έχοντας τη λίμνη των Ήουτρών του Καϊάφα προς βορρά. Κάπως έτσι φθάνει σχεδόν έως τη Ζαχάρω. Είναι περιοχή ελεγχόμενη, δεν επιτρέπεται καμία δραστηριότητα, ούτε ρητίνης. Προσφέρεται μόνο για αναψυχή, θαλάσσια μπάνια, βόλτα σε όλο το μήκος της. Η Στροφυλιά εντοπίζεται από το αντλιοστάσιο με δασοκάλυψη μέχρι τον Καϊάφα - Ζαχάρω.

Όταν η θάλασσα έχει φουρτούνα της ανανεώνει το έδαφος και οργιάζει η βλάστηση. Εκεί βοσκούσαν τα λιγιστά ζώα, κυρίως μοσχάρια με την επίβλεψη της μοναδικής γυναικας στη Στροφυλιά. Ήταν η κατ' ευφημισμόν «ΜΠΑΜΠΑΚΙΑ» ή «ΜΠΑΜΠΟΡΟ». Δεν ήταν η Στροφυλιά τόπος για σταθερή και διαχρονική εγκατάσταση ανθρώπων. Λίγες οικογένειες από το Σαμικό και τις Ράχες ξεκαθοκαίριαζαν μόνο, σε πρόχειρες καλύβες προς τη μεριά του Καϊάφα. Κόντρα σε αυτά, η Μπαμπακιά ζούσε όπως ζούσε, σε μία ξύλινη καλύβα χειμωνιάτικη, ολοχρονική. Την είχε υπερυψωμένη από το έδαφος κατά ένα περίπου μέτρο. Για στηρίγματα είχε «παλιουκωμένα» τέσσερα ίσια κυπαρισσόπουλα. Τα τοιχώματα τα κάλυπταν πυκνές στρώσεις με ψιλά σαμάκια. Στη στέγη είχε «ράπι», κυκλικά και γερά, δεμένη με καλύβια και βούρλα. Στη μικρή πορτούλα ανατολικά είχε κρεμάσει λινάτσα. Μια σειρά με καλύβια σφικτοδεμένα αντικαθιστούσαν το πάτωμα. Τα κάλυπτε με την κουρελού.

Δεν ήταν εύκολη δουλειά να βόσκεις τα αγελάδια, υπήρχαν κίνδυνοι. Τα άγρια τσακάκια «καιροφυλακτούσαν». Συνήθως έκαναν επίθεση πολλά μαζί - αγέλη - και τα μικρά των αγελάδων... λιγιστεύαν. Και οι ζωοκλέφτες χωρίς να αφήνουν ίχνη άρπαζαν ότι μπορούσαν. Τα δύο τσομπανόσκυλα, το δίκαννο τουφέκι της και η βουκεντρά της ήταν τα όπλα της για κάθε προστασία, δική της και των ζώων! Όσο για την αμοιβή της: Το γάλα το οποίο με τη βοήθεια χοντρού αλατιού που προμηθευόταν από το μονοπωλίο, το έκανε τυρί σε ξύλινο βαρέλι, ίσως και κανένα μικρό νεογέννητο το οποίο «μεγάλωνε» ολοχρονικά για να το πουλήσει στο κασάπη αγορά. Τα χρήματα που πληρώνονταν για τη βόσκηση των ζώων ήταν λιγιστά.

Όλα τα υπάρχοντά της ήταν κινητά: το μονόξυλο, το σταλίκι, το καμάκι, η μουσουμαδιά, η πυργιά (λάμπα για ψάρεμα τη νύχτα), το δίκαννο. Και το νοικο-

κυριό της λιγιστό. Η χωμάτινη βίκα για το νερό, τα διάφορα μπουκάλια του κρασιού (τα έβγαζε η θάλασσα όταν φουρτούνιαζε), το καλάθι για τα τρόφιμα της εβδομάδας, το ξύλινο βαρέλι του τυριού, ο γκαζοτενεκές του λαδιού.

Ακολουθούν τα τρόφιμα: Ξερά φασόλια, φακές, ροβίτσα, ρύζι, λίγα ζυμαρικά και χοντρομενούδελο, τοματόπαστα, λαχανικά και φρούτα. Ότι διατηρούταν εκτός ψυγείου για λίγες ημέρες. Δεν της έλειπαν τα σκανόμπαρτα, η ασειλίνη, τα σπύρτα, τα σκοινιά με τους μεταλλικούς κρίκους - για το στάβλωμα των ζώων, και το «τσεγκέλι» του κασάπη.

Το νερό το προμηθευόταν από πρόχειρα πηγαδάκια στην άμμο, με μικρό βάθος, υφάλμυρο, γλυφό. Ζώα και άνθρωποι αυτό κατανάλωναν κατ' ανάγκη. Όλα τα έβλεπε κανείς στα χέρια της και το πρόσωπό της, τα ροζισμένα δάχτυλα και τις βαθιές ρυτίδες του δέρματός της. Τα σκασμένα πέλημα με τα στραβά δάχτυλα, φανέρωναν τη σκληρή ζωή και τις κακουχίες. Το σώμα της ήταν καλοδεμένο και καμένο το δέρμα από τον ήλιο. Η λευκή, ροδαλή επιδερμίδα της απε όπου είχε πάρει και το όνομα «Μπαμπακιά» είχε γίνει με το καιρό μελαμψή, παρόλα αυτά της τραγουδούσαμε το δίστιχο: «Άσπρη μπαμπακιά είχα στην πόρτα μου και μοσχοβορνούσαν τα χόρτα μου - ήρθαν δύο παιδιά και μου την κλέψανε, σ' αλλοιούνη την πορτίτσα τη φυτέψανε» και το χαιρότανε πολύ.

Το μοναδικό της ζωής της ταξίδι - διαδρομή - ήταν ΣΤΡΟΦΥΛΙΑ-ΛΙΜΝΗ-ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΑ και το αντίστροφο για την επάνοδό της, στη βάση της. Διέσχιζε κάθετα τη λίμνη και έβγαζε στις διβαροκαλύβες, στον Παράβαθο το χειμώνα, στο Αγγίδι το καλοκαίρι. Δούλευε το σταλίκι με χάρη ανεξάρτητα από τις καιρικές συνθήκες, πράγμα πρωτόγνωρο για γυναίκα. Έπρεπε κάθε εβδομάδα να ανανεωθούν οι συναλλαγές. Είδος με είδος και με χρήμα, όσο υπήρχε, ιδιαίτερα για να αγοράζει ψωμί σε κουλούρες. Κανένα στο χωριό μας δε γνώριζε το όνομά της: ΝΙΚΟΛΙΤΣΑ. Για όλους ήταν η μπαμπακιά, του μπάμπα Μήτσου του μπαλωμένου, και με την κόρη της, την Μαριγώ. Πάντως συνέχεια της παραμονής στη Στροφυλιά δεν υπήρξε.

Όσο για τη δεύτερη κυρία της Στροφυλιάς, τη θεία Ελένη Τσ... η οποία ήταν επισκέπτρια του χωριού με αυθημερόν διαδρομές «σύρε και έλα», η τύχη της δεν ήταν ευνοϊκότερη. Εδώ, το σταλίκι το δούλευε ο ανιψιός της, ο Γιώργος. Είχαν μαζί τους το όπλο, τη μακριά τριχιά (σκοινί), το σταμνί με το πόσιμο νερό, και το μακρύ κοντάρι με το πριόνι στην κορυφή του. Μάζευαν κουκουναριές, ανοιχτές και κλειστές ανάλογα με την εποχή, τη ζέση και την ωριμότητά τους, γεμάτες με κουκουναρία που προστάτευαν τον πολυτιμο καρπό - ψύχα.

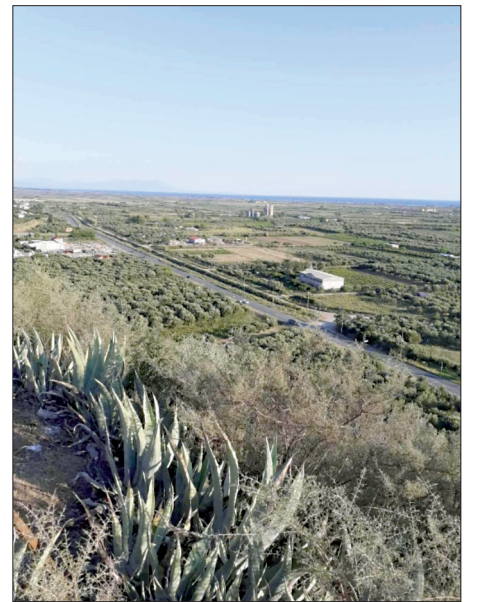
Το δύσκολο ήταν ο τρόπος που ανεβάνε στα δέντρα, στην κουκουναριά, σε ύψος 8-10 μέτρων. Έριχναν το σκοινί (τριχιά) σε ένα δυνατό κλαδί, για να

λειτουργήσει σαν το καρούλι στο εικονοστάσι, που ανεβάζει το καντήλι. Στην άκρη που κρεμόταν το σκοινί, έδεναν κόμπο και το περνούσαν από τη μέση τους, και το δρασσελεύσαν για να το κρατάνε με το ένα χέρι τους. Στο άλλο χέρι να έχουν το μακρύ κοντάρι με το πριόνι. Ο δεύτερος θα τραβούσε το σκοινί από την άλλη άκρη και με αυτόν τον τρόπο θα ανέβαινε ο πρώτος επάνω στο δέντρο. Με το μακρύ κοντάρι με το πριόνι θα έκοβε τους καρπούς και θα έπεφταν στο έδαφος, για να συλλεχθούν σε τσουβάλια για τη μεταφορά τους. Δύσκολη, επικίνδυνη και πολύ κουραστική εργασία αν συνοπλογοιστεί και η μεταφορά μέσω λίμνης. Έπειτα στο σπίτι γινόταν η εξαγωγή των καρπών από τις κουκουναριές μαζί με το τσόφλι τους.

Δεν θα παραλείψουμε τους δύο χαλκιάδες του χωριού μας Κ. Γκούμα και Σπ. Σπηλιωτόπουλο, οι οποίοι κατασκεύαζαν τους μεταλλικούς «τσάκα-τσούκα». Ήταν ένα είδος πένσας, για να σπάμε το τσόφλι και να παίρνουμε το καρπό, το καθαρό κουκουναρι.

Είχε και άλλες ευρηματικές σκληρές εργασίες η θεία Ελένη στη λίμνη, στη Στροφυλιά και στο λόγγο: έβγαζε και έστριβε τα βούρλα, κουβαλούσε το σαμάκι για πολλές χρήσεις - καλύβες-φυτώρια-σκέπαστρα, φλούδια για τη κατασκευή ψαθιών, ακόμη και «τσίτες», για αμπελοσταφιδοκαλλιέργειες και ... μόνο. «Η φτώχεια τέχνες μάθαινε και η αρχοντιά καμάρι».

Γύρω στο 1960 γνώρισα και τις δύο γυναίκες, όταν ήταν σε μεγάλη ηλικία, ή έστω μεγαλοδεδίχναν. Συνέχιζαν τις σκληρές δουλειές τους, στον τόπο μας, την Αγουλινίτσα και ήταν οι τελευταίες. Έπειτα αποζηράθηκαν η λίμνη και όλα έλαβαν ΤΕΛΟΣ.

Φωτογραφία από τον Αϊ Λια Αγγιδίου του Σάκη Χίλιου

Οι γραμμές των τρένων ΠΥΡΓΟΥ-ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ ακουμπούσαν στη λίμνη από Αγγίδι - Καϊάφα - Ζαχάρω. Ο αυτοκινητόδρομος δίπλα στις γραμμές, τα νερά της λίμνης σε πλάτος 2-4 χιλιομέτρων και στο βάθος η πανέμορφη ΣΤΡΟΦΥΛΙΑ 1-2 χιλιομέτρα πλάτος - να οριοθετείται από τη θάλασσα του Κυπαρισσιακού κόλπου, στο Ιόνιο. Αυτή τη βέα απολαμβάνει ακόμη και σήμερα ο ταξιδιώτης - διερχόμενος από τα μέρη μας.

Υ/Γ: Άλλη Στροφυλιά είναι στο ΚΟΤΥΧΙ-ΜΑΝΩΛΑΔΑΣ και άλλη στο ΜΑΝΤΟΥΔΙ -ΕΥΒΟΙΑΣ. Όλες έχουν τις χάρες τους!

Κώστας Μαστορόπουλος